

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

פארגרעסערטע
גליון לרגל
יומא דהילולא
קדישא

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 4:47
מוצאי שב"ק..... 6:19
שיעורים כסדרן
נ"ך..... קהלת י"א - י"ב
בבלי..... בבא קמא פ"ו
ירושלמי..... שבת מ"ה
תוספתא..... חגיגה ג'
רמב"ם..... אסורי ביאה כ"א

שעה 13, גליון 17 (637)

פרשת בשלח, י"ז שבט, יומא דהילולא קדישא של מוהרא"ש זיע"א שעת תשפ"ד לפ"ק

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ דַּעֲרֻצֵיילן

רבי נתן שרייבט אז ער האט זיך ווייניג פארנומען מיט'ן דערצייילן און אפשרייבן די מופתים וואס מען האט געזען ביים הייליגן רבי'ן. כאטש וואס מען האט געזען גאר אסאך ווינדערליכע מעשיות ביים רבי'ן, איז אבער נישט אינטערעסאנט צו רעדן צופיל דערפון. דאס ברענגט נישט קיין גרויסע תועלת. ווען מען רעדט פון א צדיק דארף מען בעיקר ארויסברענגען זיין גרויסקייט אין עבודת ה', זיין גרויסקייט אין מקרב זיין אידן צום אייבערשטן.

*****

אַ וואַרט אויף די פּרָשָׁה

וּפְרַעַה הַקְּרִיב, וַיִּצְעָקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה', וְעַתָּה אֵלֶיךָ גַּעֲשׂוּ אֲנֵינוּ כְּכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לַעֲבָדֶיךָ, אֲנִי וְעַמִּי יִשְׂרָאֵל. וְעַתָּה אֵלֶיךָ גַּעֲשׂוּ אֲנֵינוּ כְּכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לַעֲבָדֶיךָ, אֲנִי וְעַמִּי יִשְׂרָאֵל. וְעַתָּה אֵלֶיךָ גַּעֲשׂוּ אֲנֵינוּ כְּכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לַעֲבָדֶיךָ, אֲנִי וְעַמִּי יִשְׂרָאֵל.

חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה זְאָנָן (שמות רבה, פרשה כ"א, ה') אויפ'ן פסוק (שיר השירים ב', י"ד) "הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ" וְגו', אַז דִּי סִיבָה פֿאַרְוֹאס דַּער אַיִבערשטער האט געברענגט די צרה אויף די אידן ביים ים סוף איז געווען ווייל ווען די אידן זענען ארויס פון מצרים, זיי האבן געזען די גרויסע ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט זיי, ווי ער האט געשלאגן די מצריים מיט צען שווערע מכות, ער האט גע'הרג'ט זייערע בכורים, און יעצט זענען זיי שוין ארויס פון מצרים, האבן זיי יעצט שוין נישט געהאט וואס צו שרייען צום אייבערשטן, זיי זענען דאך שוין פטור געווארן פון אלע צרות.

דער אייבערשטער האט דאך אבער ליב צו הערן דאס קול פון אידישע קינדער, דאס איז דער בעסטער פארגעניגן פונעם אייבערשטן צו הערן ווי אידן רעדן און זענען מתפלל צו אים שטענדיג, און אויב זעט דער אייבערשטער אז די אידן רעדן נישט צו אים ווען עס גייט זיי גוט, ברענגט ער אויף זיי א פרישע צרה, אזוי וועלן זיי נישט האבן קיין ברירה נאר ווידער עפענען די מויל און רעדן און שרייען צו אים.

דִּי גאַנצע צרה וואס קומט אויף א מענטש איז נאר מיט דעם חשבון אז דער אייבערשטער וויל הערן דעם מענטש'ס קול. ווער עס האט אבער שכל, ווארט נישט ביז ס'קומט אויף אים א צרה חס ושלום, נאר ער רעדט פסוק צום אייבערשטן, ער דערצייילט אים אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, און אזוי אויף דאנקט ער און ער לויפט דעם אייבערשטן אויף די חסדים און רחמים וואס ער טוט מיט אים אלעמאל, און מיט דעם מאכט ער א געוואלדיגער נחת רוח פאר'ן אייבערשטן, און ער דארף שוין נישט צוקומען צו קיין שום צרה חס ושלום, וואס זאל אים אויפ'וועקן און צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

אין מדרש (שיר השירים רבה, ב', ל"ה) ווערט געברענגט אויף דעם א שיינע משל, צו א קעניג וואס האט געהאט אן איינציג טאכטער, און ער האט זייער ליב געהאט צו הערן איר קול, האט ער ארויסגעגעבן א באפעל אז יעדער זאל ארויסגיין אין פעלד שפאצירן, און דאן האט ער געהייסן זיינע קנעכט זיי זאלן אנפאלן ווי רויבער אויף זיין טאכטער, און דאן האט זי אנגעהויבן שרייען "טאטי, טאטי, ראטעווע מיך!", האט דער קעניג איר געזאגט, "ווען איך וואלט נישט אויטערגעשטעלט דעם גאנצן שפיל, וואלטו נישט געשריגן צו מיר".

דאס איז א שטארקע התחזקות פאר אונז, אז מיר זאלן זיך שטארקן צו רעדן אלעמאל צום אייבערשטן, סיי ווען ס'גייט אונז גוט און סיי ווען נישט, אזוי וועלן מיר זיך איינשפארן פילע צרות און שוועריקייטן, דער אייבערשטער וועט אונז שיקן נאר גוטע זאכן אלעמאל.

(שיחות מוהרא"ש לפרשת בשלח)

אַ גוט ווארט

נישט גוטע זאכן אבער א גוי ביסטו נישט, און מיט דעם אליינס דארפסטו זיך זייער פרייען, אז ישלם עשני גוי, איך בין נישט קיין גוי, איך בין א איד. מוהרא"ש דערצייילט, ער איז אמאל געווען א שבת ביי איינעם אין שטוב און שבת נאכמיטאג האט ער געזען אין שאנק אן אלטע סדור מיט די ברכה: "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שעשני יהודי"; ווייל די סדור איז געדרוקט געווארן אין די צייטן פון די רדיפות אויף אידן, און די צענזור האט נישט געלאזט דרוקן די ברכה 'ישלם עשני גוי', נאכדעם האט מוהרא"ש איינגעדרימלט און ער חלומיט זיך א שטארקע קשנא, פארן וואס מאכט מען די ברכה אויף א וועג פון 'איך בין נישט קיין גוי', פארן וואס מאכט מען נישט די ברכה 'שפח אייבערשטער איך בין א איד', האט מוהרא"ש מחדש געווען אין חלום, וואלט מען ווען געמאכט די ברכה 'ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שעשני יהודי, איך בין א איד' - וואלטן די עצבות'דיגע מענטשן נישט געמאכט די ברכה, זיי וואלטן געטראכט מרוב עצבות ומרה שחררה 'בין איך דען א איד?' דערפאר מאכט מען די ברכה 'ישלם עשני גוי', אז אפילו אן עצבות'דיגער מענטש וואס שפירט ביי זיך טויט, ער זעט זיך דער ערגסטער מענטש, דער גרעסטער בעל עבירה - קען אויך אויסשרייען: "א גוי בין איך נישט, געמליעט בין איך!"

(עצתו אמונה פרשת בא תשפ"ד)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

מיר דארפן נאכמאכן מוהרא"ש

בעזרת ה' יתברך

לכבוד ... נרו יאיר

וויפיל מיר זאלן נאר רעדן פון מוהרא"ש איז דאס ווי א טראפל וואסער אינעם גרויסן ים; מוהרא"ש האט זיך אוועק געגעבן זיין גאנץ לעבן פאר אידישע קינדער, ער האט נאר געוואלט אז נאך א איד זאל זיין נאנט צום אייבערשטן, און איז שטענדיג ארום געגאנגען מיט א רצון צוריק צו ברענגען די גאנצע וועלט צום אייבערשטן.

ווען מען זאלן מאכן א סורנועי און אויספרעגן אלע מקורבים אין ברסלב ווי אזוי אלע זענען מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, וועט מען זען אז רבם ככולם זענען מקורב געווארן דורך מוהרא"ש וואס האט געדרוקט און פארפלייצט צענדליגער מיליאנען ספרים און קונטרסים פון הייליגן רבי'ן. און אפילו די וואס זענען מקורב געווארן דורך אנדערע מנהיגים אין ברסלב, דארף מען פרעגן שטילערהייט די מנהיגים ווי אזוי זיי זענען מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, וועט מען זען אז מוהרא"ש האט זיי אלע מקורב געווען. דו אליינס האסט מיר פארציילט אז דו ביסט מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן דורך א ספר פון מוהרא"ש ז"ל.

מיר דארפן נאכמאכן מוהרא"ש און פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס עצות פאר די גאנצע וועלט.

איין זאך בעט איך דיר: פארליר זיך נישט און געב נישט אויף; זאג נישט אז עס איז נישט דא קיין וועג ארויס פאר דיר, טראכט נישט אנטקעגן די אמונה. אנשטאט דו זאלסט זיך אויפעסן א גאנצן טאג צוליב זיין צרה און זוכן וועם צו באשולדיגן אין זיין פראבלעם; איין מינוט באשולדיגסטו זיך אליינס; די קומענדיגע מינוט באשולדיגסטו זיין ווייב, א מינוט נאכדעם באשולדיגסטו זיין שדכן וכו'; ענדערש נויץ אויס די צייט צו חזרן דעם פסוק (דברים לב, ד): "הצור תמים פעלו, כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא", אלעס וואס דער אייבערשטער טוט, איז מיט א פונקטליכער חשבון.

בגוגע וואס דו טראכסט צי איך דארף דיר יא צי נישט וכו'; איך טראכט זייער אסאך מאל צו מיר: ווי אזוי האט דער לויבאוויטשער רבי זכותו גן עלינו מצליח געווען אויפצושטעלן גענעראלן שלוחים וואס זענען אזוי זעלבסטשטענדיג? זיי האבן נישט געדארפט יעדן טאג דעם בת קול וואס אבא אומנא האט באקומען (עין מסכת תענית כא); זיי איז גענוג געווען איינמאל א יאר צו הערן פון זייער רבי איין ווארט: "זאלסט ממשיך זיין ביתר שאת וביתר עוז"; דאס האט זיי געגעבן כח צו קענען זיצן א גאנץ יאר מיט א ווייב און קינדער פארנווארפן אין א שטאט וואו עס געפונען זיך נישט קיין אידן, צומאל אן קיין כשר'ע עסן און זיי האבן זיך אליינס געדארפט באזארגן מיט אלעס. אין אזעלכע אומשטענדן האבן זיי געהאט די אויפגאבע צו זוכן ווי מען קען מוצה זיין א איד מיט מצות תפילין, מוצה זיין א איד מיט שמירת שבת און נאך.

טראכט איך שטענדיג צו מיר: "ווי אזוי קען איך דאס פועל'ן אז מיר תלמידי היכל הקודש זאלן זיין ביי זיך איין פעסט, פעלן פעסט, צו טון אונזער שליחות וואס מיר האבן צו טון; פארשפרייטן די אמונה אויף די גאנצע וועלט אן דעם וואס מען וועט באקומען א גלעט יעדן טאג", ביז דערנווייל זע איך אז אויב איך פארגעס איין טאג צו געבן א שמייכל פאר א תלמיד איז ער שוין צעבראכן ביי זיך אויף פיצלעך; ער האט שוין ספקות צי ער זאל ממשיך זיין מיט זיין עבודת הקודש.

געלויבט דעם אייבערשטן אז ער האט מיר געגעבן איינערנע כוחות צו טון מיין ארבעט אן דעם וואס איך זאל באקומען דעם בת קול: "שלום עליך אבא אומנא"; איך האב געעפענט דעם חדר אסרו חג פסח שנת תש"ע, קיינער האט מיר נישט געזאגט "שלום עליך אבא אומנא", ניטאמאל איין מאל א וואך האב איך

ווען מען האט געפרעגט פון רבי נחמן טולטשינער, דער תלמיד פון רבי נתן, אויב ער קען דערציילן עפעס א מופת פון רבי נתן, פלעגט ער ענטפערן "וויילסט זען א מופת, קוק אויף מיר, איך בין א מופת פון רבי נתן! אויב האט ער מיר געקענט נעמען און מאכן פאר אן ערליכער איד, איז דאס דער גרעסטער מופת וואס קען נאר זיין". די גרויסקייט פון א צדיק ווענדט זיך אין וויפיל ער קען נעמען א מענטש, וואס איז א בעל בחירה, און אים מאכן זיין וואויל און ערליך.

שטייענדיג ביי די יארצייט פון מוהרא"ש ז"ע, ווען מיר ווילן דערציילן אביסל איבער מוהרא"ש, איז נישט אינטערעסאנט צו דערציילן די פילע מופתים און אפענע רוח הקודש וואס מען האט געזען ביי אים גאר אסאך. דאס וועט אונז נישט העלפן קיין סאך. דער עיקר דארפן מיר איבערשמועסן וואס מוהרא"ש האט אונז געלערנט די אלע יארן, און זיך ווייטער שטארקן צו גיין אין זיינע וועגן.

אָט ברענגן מיר פאר אייך עטליכע קורצע עפיזאדן וועלכע ווארפן א ליכט אויף דאס וואס מוהרא"ש האט אונז שטענדיג געלערנט. פארשטייט זיך אז דאס איז קוים א קליינער טיפה מן הים קעגן וואס עס איז דא צו דערציילן פון מוהרא"ש.

א וואלד אינמיטן שטאט

מוהרא"ש פלעגט גאר אסאך רעדן איבער די גרויסקייט פון "התבודדות", די געוואלדיגע מתנה וואס דער רבי האט אונז געגעבן און אויסגעלערנט אז א איד זאל זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף זיין מאמע-לשון, אויף די שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן, און דאס וועט אים ברענגען אלעס גוטס ברוחניות ורגשיות.

טראץ דעם וואס דער רבי האט אויף גערעדט פון גיין אין וואלד, אויף א פלאץ וואו קיינער דרייט זיך נישט, און דארטן רעדן צום אייבערשטן, פלעגט מוהרא"ש אָבער אייביג זאָגן אז נישט דאס איז דער עיקר פון התבודדות. אונדאי ווען איינער איז זומער אין קאנטרי אָדער דאס גלייכן, און עס קומט אים אויס גרינג צו שפאצירן צווישן די לופטיגע ביימער און רעדן צום אייבערשטן, איז דאך זיכער גוט. אָבער צו זאָגן אז מען קען נאר רעדן צום אייבערשטן אין וואלד, דאס איז פאלש און פארפירעריש און דאס נעמט אוועק מענטשן פונם אייבערשטן.

דער אמת איז אז דער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז דער אייבערשטער איז מיט יעדן מענטש יעדע מינוט פון טאג. דער מענטש דארף בלויז עפענען זיין מויל און רעדן צו אים, נישט קיין חילוק וואו ער געפונט זיך, און נישט קיין חילוק אין וועלכע מצב ער געפונט זיך, דער אייבערשטער שטייט נעבן אים און הערט אויס יעדעס ווארט און ער וועט אים זיכער העלפן.

ספעציעל דאס אָרגענעזירן א גרופע וואס זאל צוזאמען פארן אין וואלד רעדן צום אייבערשטן, האט מוהרא"ש זייער אוועקגעמאכט, זאגנדיג אז דאס נעמט

=====

באקומען אַ בת קול ווי אַביי וואס פֿלעגט כאַטש באַקומען יעדן ערב שבת דעם באַגריסונג: "שלום עליך אַביי"; אַפֿשר אויב עס איז געווען אַ גוטע יאר האב איך זוכה געווען צו באַקומען פון מוהרא"ש אַ בת קול ווי רבא וואס האט באַקומען איין מאל אַ יאר: "שלום עליך רבא".

ווען איך פֿלעג אַריין גיין צו מוהרא"ש יעדן דאָנערשטאָג נאכט נאָכן שיעור האט מוהרא"ש מיר נישט געגלעט זוכה; איך האב געקוקט אויף מוהרא"ש און דאס איז מיר געווען גענוג. איך בין נישט געקומען צו מוהרא"ש ער זאל שמיכלען צו מיר, איך האב נישט געזוכט אַ רבי וואס זאל מיר ווייזן זיינע ווייסע ציין; איך האב געזוכט אַ רבי וואס קען מיר העלפֿן אז איך זאל לעבן מיטן אייבערשטן, און ווען איך האב דאס געטראָפֿן האב איך פֿאַרשטאַנען אז דאס איז עס, (תהלים קלב, ט): "פה אִשָּׁב כִּי אֹתִיָּהּ; מִיר הָאָבֶן גְּלִיִּיךְ גַּעֲפַעֲנִי דִּי יִשְׁיָבָה, חֲדָר, מִיִּדְלָ שׁוֹלַע וְכוּ' וְכוּ' און אַ פּוֹלֵל - אַן דעם וואס איינער זאל מיר ווייזן זיינע ציינער. דאס איז חוץ דעם וואס איך האב באַקומען אַנדערע קולות, נישט קיין בת קול נאר (שמות לב, יח): "קול צנות אַנְכִי שְׁמַע", אזוי ווי רש"י זאָגט דאָרט: "קול חרופֿין וגדופֿין וכוּ"; דאס האב איך געהאט זיך אַנצוהערן אלע יאָרן מִבֵּית וּמְחוּץ.

די אלע וואס זענען מחזק אידישע קינדער זענען פול מיט בלבולים צי מען דארף זיי נא אַדער מען דארף זיי נישט; די אלע וואס רעדן דרשות פון אַמונה אָדער שרייבן ספרים פון אַמונה, חיזוק, יראת שמים, זיי ברענגען אַריין ריינקייט אין אידישע קינדער, די זענען פול מיט ספקות: 'ווער דארף מיר?' 'וואס פֿעלט עס אויס?' 'יעדער ווייסט שוין'; אינטרעסאַנט איז אָבער אז עס קומען אַרויס יעדן טאָג אַלפֿים טריף פֿסול און קיינער פון זיי האט נישט קיין שום ספק צי עס פֿעלט אויס אַרויס צו געבן נאָך אַ שמוץ מאַגאַזין, נאָך אַ מאַווי, זיי טראַכטן נישט: 'ווער דארף עס?' 'וואס בין איך מַחֲדֵשׁ?' זעט מען גלייך אז די אלע ספקות און בלבולים זענען צפת היציר וואס ער וויל מחליש דעת זיין די אלע וואס האָבן אַ כַּח אויפֿצוטון און מחזק זיין אידישע קינדער.

היינט פֿאַרטאַגס בין איך געווען ביים אהל אין קווינס ביים ציון פון די לויבאוויטשער רבי'ס זכרונם לכֶּרְכָּה וואו איך האב מתפלל געווען פֿאַר דיר.

איך וואלט דיר גע'עצה'ט זאלסט אויף אזוי טון; גיי צו קברי צדיקים מתפלל זיין, ווייל דער רבי זאָגט (ספר המדות, אות צדיק, סימן קעג): "על ידי השתחחות על קברי הצדיקים, הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות, אף על פי שאינו ראוי לכך", ווען מען גייט מתפלל זיין ביי קברי צדיקים העלפֿט דער אייבערשטער, אפֿילו דער מענטש איז נישט ראוי מען זאל אים ענטפֿערן; עס נעמט אינגאַנצן אַפֿאַר מינוט זיך אַריבער צו כאַפֿן קיין קווינס צום ציון פון אַדמו"ר" לויבאוויטש זכרונם גַן עֵלֵינוּ, פֿאַרטאַגס נעמט דאס אַ קנאַפע פינף און צוואַנציג מינוט. אָדער כאַפֿ זיך אַריבער קיין מאַנראַ צום ציון פון סאַטמאַר'ער רבי זכרונם גַן עֵלֵינוּ - וועסטו זיכער זען גרויסע נסים וואס דער אייבערשטער וועט מאַכן מיט דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האָבן העלחה אין אלע ענינים

(צַתו אַמונה י"ו שָׁבֵט, ה' אֵייר, כ"א אֵייר תשע"ח)

אָוועק דעם גאַנצן אַמת פון התבודדות. איינס, ווייל יעדער זוכט צו געפֿעלן דעם צווייטן, און מען קען זיך נישט אויסרעדן צום אייבערשטן מיט'ן גאַנצן אַמת אָן טראַכטן פון אַ צווייטן מענטש. און צווייטנס, קען מען נישט אַפֿמאַכן אז דעמאלט און דעמאלט גייט מען גיין רעדן צום אייבערשטן. ווען דער מענטש שפֿירט אז ער איז געדרוקט, דאַרף ער גלייך עפֿענען זיין מויל און זיך אויסרעדן צום אייבערשטן, נישט קיין חילוק וואו ער איז, און נישט קיין חילוק וועלכע צייט עס איז, און מען קען נישט זאָגן פֿאַר דעם מענטש אז ער זאל וואַרטן ביז אַ געוויסע נאכט וואס דעמאלט וועט מען פֿאַרן אין וואַלד, ווייל עס איז זייער מעגליך אז דעמאלט וועט שוין דער מענטש האָבן פֿאַרלוירן זיין גאַנצער התעווררות.

אינגמאל זייענדיג אויפֿן וועג קיין אומאן, מען האט זיך אַפֿגעשטעלט אין שווייץ צו טוישן פֿליגער, און מיר זענען דאן געזיצן מיט מוהרא"ש אינעם לופֿטפֿעלד וואַרטנדיג אויפֿן צווייטן פֿליגער. מוהרא"ש האט צוגערופֿן איינעם פון אַנשי שלומינו און אים געזאָגט: "דו מיינסט אז דא קען מען נישט רעדן צום אייבערשטן? אויב דו ווילסט קענסטו אפֿילו מאַכן דעם לופֿטפֿעלד פֿאַר אַ וואַלד... די מענטשן זענען דאָך ביימער, כִּי הָאָדָם עַץ הַשָּׂדֶה... די גוים דא זענען חיות, עס הדומה לחמור... נו, האסטו אַ פֿאַרטיגע וואַלד און דו קענסט רעדן צום אייבערשטן..."

נאָך עטליכע מינוט האט יענער פֿאַמערקט ווי מוהרא"ש מאַכט צו די אויגן און זיינע ליפֿן הויבן זיך אָן צו שאַקלען, ער האט שוין געהאַלטן טיף אינגמיטן רעדן צום אייבערשטן.

כאַטש עפֿן אויף די גמרא

איינס פון די הויפט עצות פון הייליגן רבי'ן, וואס מוהרא"ש פֿלעגט גאַר אסאך רעדן און מעורר זיין דערויף, איז דער "סדר דרך הלימוד". דער וועג ווי אזוי יעדער איד, נישט קיין חילוק אין וואסערע מצב ער שטייט, קען זוכה זיין צו לערנען יעדן טאָג די הייליגע תּוֹרָה. דער רבי לערנט אונז אז מען זאל לערנען תּוֹרָה אפֿילו ווען מען פֿאַרשטייט נישט וואס מען זאָגט און מען געדענקט נישט וואס מען האט געלערנט. דער עיקר איז אז מען זאל יעדן טאָג עפֿענען די הייליגע ספרים און זאָגן די ווערטער, און אויף דעם וועג קען יעדער איד, אין יעדע מצב, זוכה זיין צו זיין פֿאַרבינדען מיט די הייליגע תּוֹרָה שְׁטענדיג.

אַ אינגערמאַן פון אַנשי שלומינו האט געהאט אַמאַל אַ תקופה וואס ער האט געאַרבעט גאַר שווער, ער פֿלעגט אַרבעטן ממש פון גאַר פרי ביז גאַר שפֿעט ביינאַכט, אזוי אז ווען ער איז אהיימגעקומען נאָך אַ שווערן טאָג אַרבעט האט ער ממש נישט געקענט לערנען, ער האט ניטאַמאַל געהאט די כַּח צו זאָגן די ווערטער. ער איז אַריין צו מוהרא"ש און געבעטן אַן עצה, האט אים מוהרא"ש געזאָגט אז ער זאל כאַטש עפֿענען יעדן טאָג די גמרא און עס צוריק פֿאַרמאַכן... דער אינגערמאַן האט געפֿאַלגט בתמימות ופֿשיטות, יעדן טאָג האט ער אויפֿגעעפֿנט די גמרא און עס צוריק פֿאַרמאַכט מיט אַ קוש. עס איז אָבער נישט געבליבן ביי דעם, רוב מאל זאָכן עפֿענען די גמרא האט ער שוין אויף געלערנט עטליכע שורות גמרא, און דאס האט אים ווייטער געהאַלטן פֿאַרבינדען מיט די הייליגע תּוֹרָה.

מוהרא"ש האט אים פֿאַרשעמט

מוהרא"ש פֿלעגט זייער הנאה האָבן ווען מען איז אים געקומען דערציילן איבער אַ סיום וואס מען האט געמאַכט, ווען מען האט געענדיגט לערנען אַ מסכת, ווען מען האט געענדיגט ש"ס, ששה סדרי משנה, און אזוי ווייטער. ער פֿלעגט זאָגן אז ער שעפט חיות פון דעם וואס ער הערט און זעט ווי זיינע ווערטער גייען אַריין אין אונז און מיר זענען טאַקע זוכה צו לערנען די הייליגע תּוֹרָה אויפֿן "סדר דרך הלימוד". ער פֿלעגט אָבער ווייטער מחזק זיין און מעורר זיין אז מען זאל נישט בלייבן ביי דעם סיום, נאר זיך ווייטער שטאַרקן אין לימוד התּוֹרָה.

איינער פון אנשי שלומינו דערציילט אז ער האט אמאל געטראפן זיינס אן אלטער חבר און יענער האט אים געזאגט אז ער פלעגט אויף גיין צו מוהרא"ש אמאל, נאר איינמאל האט אים מוהרא"ש פארשעמט און דערפער איז ער אנוועקגעגאנגען. דער אינגערמאן האט אים געפרעגט מיט וואס מוהרא"ש האט אים פארשעמט, און יענער האט דערציילט אז ווען ער האט די ערשטע מאל געענדיגט גאנץ ששה סדרי משנה איז ער אריינגעגאנגען צו מוהרא"ש צו דערציילן איבער זיין סיום, און ער האט געמיינט אז מוהרא"ש וועט זיכער מאכן א גרויסער מצב דערפון, דערנוייל האט אים אבער מוהרא"ש בלויז געזאגט: "זיי ממשיך... און פון דעם איז יענער געווארן אזוי צופראכן אז ער האט נישט געקענט ממשיך זיין ווייטער... האט דער אינגערמאן געזאגט פאר יענעם: "אויב דאס הייסט פארשעמט, דאן האט מיר מוהרא"ש גאר אסאך מאל פארשעמט... ווייל דער אמת איז אז דער עיקר צו שטארקן א מענטש אז ער זאל ווייטער ממשיך זיין און נישט אויפגעבן.

א איד דערציילט אז ווען ער האט זוכה געווען צו ענדיגן הונדערט-און-אין מאל גאנץ ששה סדרי משנה און ער האט דאס דערציילט פאר מוהרא"ש, האט מוהרא"ש אים אנגעווינטשן אז ער זאל זוכה זיין צו ענדיגן נאכאמאל הונדערט-און-אין מאל גאנץ משניות. דער זעלבער איד האט זיך אויף אפגעערעט פאר מוהרא"ש אז איינער פון זיינע קרובים רעדט אים אָן אז דאס לערנען אויפן "סדר דרך הלימוד" איז גארנישט ווערד און די גאנצע תורה גייט צו די סטרא אחרא... ווען מוהרא"ש האט דאס געהערט האט ער זיך זייער געוואונדערט און געזאגט: "און דאס פאלט נישט איין פאר יענעם אז ליינען צייטונגען און פארברענגען די צייט גייט פאר די סטרא אחרא... נאר לערנען תורה גייט פאר די סטרא אחרא?! און מוהרא"ש האט אויסגעפירט: "ס'איז נישטא אזא זאך! לערנען הייליגע תורה גייט נישט פאר די סטרא אחרא!"

שאלות ותשובות ברסלב

קענט איר מיר דערציילן אביסל איבער מוהרא"ש זכותו יגן עלינו?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אזוי ווי עס דערנענטערט זיך דער גרויסער טאג, די יומא דהילולא קדישא פון כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, האב איך געוואלט פרעגן אויב איר קענט מיר עפעס שרייבן עובדות והנהגות וואס איר האט געזען ביי מוהרא"ש במשך די יארן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תהפוך

לכבוד... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש זכרונו לברכה האט זיך אנוועק געגעבן זיין גאנץ לעבן פאר א צווייטן איד; עס איז אים געגאנגען אין לעבן אז נאך א איד זאל וויסן פונעם אייבערשטן, נאך א איד זאל האבן שלום בית. מוהרא"ש האט אלעס געלייגט אין דער זייט ווען עס איז געקומען צו העלפן א פארפאלק, זיי זאלן וויסן ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין לעבן.

ווען מען פלעגט פרעגן רבי נחמן טולטשיניער זכרונו לברכה ער זאל דערציילן א מופת פון רבי נחמן, פלעגט ער זאגן: "א מופת בין איד' - פון נחמן וואסער טרעגער' איז געווארן 'ר' נחמן טולטשיניער"; ווען ער איז געווען א אינגל איז ער געווארן א תום לא עלינו און זיין פעטער האט אים מגדל געווען, איינמאל איז רבי נחמן געקומען צו גאסט אין שטאט טולטשין און ער איז איינגעשטאנען ביי דעם פעטער. רבי נחמן טולטשיניער - נאך זייענדיג א יונגער בחור - האט ער געהערט ווי רבי נחמן זאגט תורה, און אינמיטן די תורה האט רבי נחמן געזאגט ווערטער וואס האט געכאפט זיין הארץ: "די וועלט איז נישט און מען קען עס נישט באקומען, תורה ותפלה איז יא און מען קען עס באקומען"; די ווערטער איז אים אריין אין הארץ און ער האט געמאכט א קשר מיט רבי נחמן. ווען רבי נחמן האט געזען אז דער בחור נחמן האט אין זיך אסאך תמיות האט ער אים מקרב געווען און אים געזאגט ווי אזוי ער זאל לערנען וכו', ביז ער איז אויסגעוואקסן און געווארן רבי נחמן טולטשיניער; פלעגט ער זאגן: "א מופת בין איד' - פון נחמן וואסער טרעגער' איז געווארן 'ר' נחמן טולטשיניער".

דער הייליגער קדושת לוי זכותו יגן עלינו איז אלס אינגערמאן געפארן צו זיין הייליגער רבי דער גרויסער מגיד פון מעריטש זכותו יגן עלינו און דארט געלערנט פאר עטליכע יאר, ווען ער איז אהיים געקומען האט אים זיין שווער וואס איז געווען א גרויסער מתנגד געפרעגט: "וואס האסטו געלערנט ביי דיין רבי'?" האט ער געזאגט: "איך האב געלערנט אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט", האט דער שווער אים אויסגעלאכט און געזאגט: "ווער ווייסט דען נישט אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט, איך וועל אריין רופן די דינסט און איך וועל איר פרעגן צי זי ווייסט אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט, וועט זי אויף וויסן", אזוי האט ער געטון און די דינסט רופט זיך אן: "וואס פאר א פראגע איז דאס? אונדאי איז דא א גאט אויף דער וועלט!"

פרעגט ער זיין איידעם: "פארנוואס האסטו געדארפט אנוועק פארן פון שטוב פאר אזא לאנגע צייט צו לערנען אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט, קוק אויף די דינסט, זי ווייסט אויף אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט, אן פארן צו א רבי?!" האט דער הייליגער באדייטשבער רב זכותו יגן עלינו געענטפערט פאר זיין שווער: "יא יא, זי זאגט אז עס איז דא א גאט אויף דער וועלט, אבער איך לעב מיט דעם."

אין דעם ווארט ליגט זייער אסאך; מענטשן פרעגן כסדר פארנוואס מיר דארפן דעם הייליגן רבי'ן און ווען מיר ענטפערן אז מיר דארפן דעם רבי'ן ווייל ער ברענגט אין אונז אריין אמונה - אז מיר זאלן לעבן מיטן אייבערשטן און מיר זאלן אים אלעס בעטן, דרוקט מען זיך אויס מיט וואונדער: "ווער ווייסט דען נישט אז עס איז דא א באשעפער און מען קען אים אלעס בעטן?! אבער דער אמת איז אז יעדער ווייסט אז עס איז דא א גאט אויף די וועלט, אבער מיר לעבן מיטן אייבערשטן."

BreslevCenter.com/answers

דאס איז וואס איך קען דיר דערציילן פון מוהרא"ש און דאס איז מוהרא"ש'ס מופת, אז ער האט גענומען פשוטע אידן און זיי געברענגט צום אייבערשטן. ווען איך קוק אויף מיר טראכט איך צו מיר: דאס איז די גרעסטע מופת פון מוהרא"ש, אז ער האט אין מיר געקענט אריין לייגן אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט און איך זאל רעדן צום אייבערשטן.

קוק וואס דער הייליגער רבי נתן זכרונו לברכה זאגט (שיחות הר"ן, סימן רמט): "ויעקר החדושים והמופתים הנזכרים שראינו ממנו ז"ל, הוא רק בענין התקרבותו לאלהים שבשמם", דער עיקר מופתים וואס מיר האבן געזען ביים הייליגן רבי'ן איז געווען נאר אינעם ענין פון מקרב זיין אידישע קינדער צום הייליגן באשעפער, "שתהך פשונכס אחד אצלו ורצה להתקרב להשם יתברך, תהך נהפך מיד לאיש אחר ממש", יעדעס מאל ווען איינער איז געקומען צום רבי'ן און ער האט געוואלט ווערן אן ערליכע איד, האט מען געזען ווי דער מענטש ווערט אן אנדערער מענטש אינגאנצן.

ווען איינער בעט מיר אז איך זאל אים דערציילן מופתים פון מוהרא"ש זכרונו לברכה וכו', דערצייל איך וואס עס איז ביי מיר דער גרעסטער מופת און די גרעסטע צדקות, אז א מענטש זאל שטיין און רעדן מיט מענטשן איבער פופציג יאר, בשעת די אלע מענטשן וואס ער האט געהאלפן - רובם פכולם, זענען געווארן זיינע מתנדדים; אסאך מנהיגים - סיי אין פרסלב און סיי אין די וועלט האבן גענומען חיוזק פון דעם צדיק און גערעדט האבן זיי אלע אויף אים מיט א גרינגשעצונג און דער חידוש איז: "ויפנו משם האשמים - ויכלו סדמה, ומוהרא"ש עודנו עמד לפני ה'..." מוהרא"ש איז ווייטער געגאנגען אויף זיין וועג, ער האט ווייטער מגלה געווען פאר אלעמען דעם הייליגן רבינ'ס עצות, ווייטער געשריבן ספרים וואס זענען מח' ומחזק די גאנצע וועלט בלי שום גזמא. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (עבודת ה' ח"ב) אז די רומים האבן געמאכט א גזירה אויף די אידן אז מען טאר נישט געבן קיין סמיכה פאר קיינעם און ווער עס וועט געבן סמיכה וועט מען אים הרגינען, אזוי אויך וועט מען הרגינען די גאנצע שטאט וואו מען האט געגעבן סמיכה וכו'. זאגן חז"ל: "ברם זכור אותו האיש לטוב ורבי יהודה בן בבא שמו", מען דארף געדענקען דאס מסירת נפש פון דעם גרויסן צדיק רבי יהודה בן בבא, ווייל ווען נישט אים וואלט ווען פארגעסן געווארן געוויסע הלכות וכו'. וואס האט ער געטון? ער האט גענומען פינף תנאים און זיך פאהאלטן מיט זיי צווישן צוויי בערג און זיי דארט געגעבן סמיכה. ווען ער האט געזען אז די רומים קומען האט ער געזאגט פאר זיינע תלמידים: "אנטלויפט, אז איר זאלט בלייבן לעבן", האבן זיי אים געפרייט: "רבי, ואתה מה תהא עליך?" רבי, איר קענט דאך נישט אנטלויפן - ווייל ער איז געווען א זקן - וואס וועט זיין מיט אייך? האט ער זיי געזאגט: "הריני מוטל לפניכם כאבן שאין לה הופכין", איך וועל דא בלייבן ליגן ווי א שטיין וואס האט נישט קיין שום הרגש, זאלן זיי מיר כאפן און הרגינען פדי איר זאלט זיך קענען ראטעווען.

די תלמידים האבן זיך טאקע געראטעוועט און אים האט מען געכאפט. דערציילט די גמרא: "לא זוו משם עד שנעצו לגופו ג' מאות לולגאות של ברזל, ונעשאוהו לגופו ככברה", זיי האבן אים נישט אפגעלאזט ביז מען האט אין אים אריין געשטאכן דריי הונדערט מעסערס, ביז זיין הייליגע גוף איז געווארן געלעכערט ווי א זופ. דאס איז א מופת, דאס איז א צדיק; ער איז גרייט מען זאל אים שטעקן מיט דריי הונדערט מעסערס אבי עס זאל נישט פארגעסן ווערן די תורה ביי אידישע קינדער. וויפיל מען רעדט אויף אים און וויפיל מען שפייט אויף אים, איז ער ביי זיך אזוי בטל, אז ער גייט ווייטער אן מיט זיין הייליגע ארבעט צו פארשפרייטן דעם אייבערשטן אויף די וועלט.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עב) אז א מענטש דארף זיך צוגעוואוינען צו זיין אזוי ווי דער ערד; די ערד ווערט נישט ברוגז אויף מענטשן ווען מען טרעט אויף איר, מען שפייט אויף איר און מען ווארפט מיסט אויף איר וכו' וכו', די ערד געבט ווייטער ארויס אלע גוטע פרוקט און אלע מענטשליכע באדערפענישן. אזוי אויך דארף א מענטש זיין א גוטער און א געבער; אפילו מען שפייט אויף אים און אפילו מען רעדט אויף אים זאל ער ווייטער זיין גוט צו יעדן איינעם. דאס איז אויפ'ן שפיץ גאפל וואס איך קען דיר זאגן אז איך האב געזען ביי מוהרא"ש; ער איז געווען פאסקפה הנדרסת פאר אידישע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן נאכגיין זיינע וועגן, מיר זאלן פארשפרייטן די הייליגע עצות פון רבי'ן, ביז מיר וועלן זוכה זיין צו די גאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

(עצתו אמונה חלק ג', מקטב ריב)

אן אינטערעסאנטער עפיזאד האט דערציילט איינער פון אנשי שלומינו אז ווען ער איז אמאל געווען אנוועזנד ביי א ברית וואס איז פארגעקומען ביי מוהרא"ש אין בית המדרש, איז ער דאן צוגעגאנגען צו מוהרא"ש און געזאגט אז ער האט געענדיגט 85 מאל ששה סדרי משנה. האט אים מוהרא"ש געזאגט: "מיר האבן דאך באלד דא א ברית, וועט דאך אליהו הנביא דא זיין, זאלסטו דערציילן פאר אליהו הנביא וואס דו האסט אלץ געלערנט..."

אויב דו האסט נעכטן נישט געגעסן, וועסטו היינט אויך נישט עסן?

א בחור איז אמאל אריין צו מוהרא"ש און געזאגט אז יעצט איז געווארן גאנצע דריי יאר וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען יעדן איינציגסטן טאג ח"י פרקים משניות. טראץ דעם וואס במשך די יארן האט ער פיל מאל געהאט גרויסע שוועריקייטן, צומאל האט ער נישט גוט געפילט, צומאל איז ער געווען גאר שטארק פארנומען, פון דעסט וועגן האט ער זיך געשטארקט און יעדן איינציגסטן טאג געענדיגט גאנצע אכצן פרקים משניות. ווען מוהרא"ש האט דאס געהערט האט מוהרא"ש האט אבער צוגעלייגט און געזאגט: "זאלסט אבער גוט געדענקען אז עס וועט זיכער קומען א טאג וואס דו וועסט נישט קענען ענדיגן ח"י פרקים משניות, און דאן זאלסטו זיך ווייטער האלטן שטארק און ווייטער ממשיך זיין צו לערנען כאטש וויפיל דו קענסט יא. דאס איז די עסן פאר די נשמה, און ביי עסן וועט א מענטש נישט זאגן אז ער מוז עסן יעדן איינציגסטן טאג פאר עטליכע יאר אין די רייע... דער מענטש ווייסט אז ער דארף יעדן טאג עסן, אויב אבער האט ער אויסגעלאזט א טאג, אדער עטליכע טעג, וואס ער האט נישט געטרראפן וואס צו עסן, וועט ער ווייטער אנהויבן צו עסן פונקט ווי פריער, און ער וועט עסן כאטש וואס ער וועט געפונען צו עסן. און די זעלבע איז ביי די הייליגע תורה, די נשמה דארף דאס האבן צום לעבן, תורה איז די עסן פאר די נשמה, און אויב איז דורכגעגאנגען א שטיק צייט וואס מען האט נישט געגעבן צו עסן פאר די נשמה, דארף מען אנהויבן צו עסן כאטש פון יעצט און ווייטער."

די תורה פון די בחורים העלפט צו

ווען עס האט זיך געעפנט די הייליגע ישיבה "תפארת התורה", האט מוהרא"ש מוהרא"ש דיג הנאה געהאט פון דעם. זעענדיג ווי די ישיבה איז געשטעלט אויף צו מקיים זיין דאס וואס דער רבי האט אונז געלערנט בתמימות ופשיטות אן קיין שום חכמות. פון צייט צו צייט פלעגט מוהרא"ש אריבער קומען אין ישיבה און רעדן פאר די בחורים. ביי איינע פון די שיעורים האט מוהרא"ש זיך אויסגעדורקט אז ער קען זאגן מיט א שטארקייט אז עס איז נישטא נאך אזא ישיבה אדער בית המדרש

וואו מען זאל לערנען אזויפיל תורה ווי אין די ישיבה. די בחורים באפלייטן זיך און ענדיגן צענדליגע מאל ששה סדרי משנה, הונדערטער פלעטער גמרא, און אזוי ווייטער די איבריגע שיעורים. איז דען דא א שענערע זאך פון דעם?

אין די לעצטע יארן, ווען מוהרא"ש איז געווען אין אומאן אויף ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן, האט ער געבעטן די בחורים פון ישיבה אז זיי זאלן קומען אינאיינעם מיט אים ווען ער גייט ארויף צום הייליגן רבינ'ס ציון. זאגנדיג אז די פילע תורה וואס די בחורים האבן געלערנט במשך דעם גאנצן יאר, דאס וועט העלפן אז די תפילות זאלן שטעלער ארויפגיין און נתקבל ווערן לרחמים ולרצון.

פארגעסן צו דערציילן

ווען אימער איינער פלעגט זיך קומען מזכיר זיין ביי מוהרא"ש, האט מוהרא"ש זייער געוואלט אז ווען יענער ווערט שוין געהאלפן זאל ער קומען דערציילן. נישט אז ווען מען איז שוין געהאלפן געווארן זאל מען אינגאנצן פארגעסן. א אינגערמאן דערציילט אז ער איז אמאל געקומען מזכיר זיין ביי מוהרא"ש עפעס א ישועה וואס ער האט געדארפט האבן יענע נאכט. שפעטער, ווען ער איז געהאלפן געווארן, האט ער גערופן מוהרא"ש צו דערציילן איבער דעם, מוהרא"ש האט נישט אויפגעהויבן דעם טעלעפאן און יענער האט איבערגעלאזט א מעסעדזש. זעט אויס אז מוהרא"ש האט נישט געהערט דעם מעסעדזש, ווייל אינדערפרי ווען מוהרא"ש האט יענעם געטראפן און געפרעגט וואס עס איז געווארן, און יענער האט דערציילט אז אלעס איז אריבער בשלום, האט אים מוהרא"ש געזאגט: "פארוואס האסטו מיר דאס נישט גלייך דערציילט? מיין הארץ האט געקלאפט די גאנצע נאכט פאר דיר, איך האב די גאנצע צייט מתפלל געווען פאר דיר."

די גרינגסטע און די פראקטישסטע

אין א שמעס מיט עטליכע פון אנשי שלומינו האט מוהרא"ש אמאל געפרעגט פון איינעם: "וואס איז מיין עיקר זאך?", יענער האט געענטפערט צו רעדן צום אייבערשטן, אבער מוהרא"ש האט אים געזאגט אז נישט דאס מיינט ער. "אפשר זיך נישט צו לאזן נארן אויף דער וועלט?" - האט יענער פרויבירט צו זאגן, אבער מוהרא"ש האט דאס אויף אפגעווארפן. אזוי האט ער ווייטער פרויבירט ארויפצוברענגען נאך טעמעס פון וואס מוהרא"ש פלעגט אסאך רעדן, אבער מוהרא"ש האט אויסגעפירט און געזאגט: "מיין זאך איז צו מאכן דאס לעבן די גרינגסטע און די פראקטישסטע."

מען האט אים דאן געברענגט א ניי-געדרוקטן "תיקון ליל שבועות". יעדעס יאר פאר שבועות פלעגט מוהרא"ש רעדן איבער די גרוסקייט פון אויפזיין די הייליגע שבועות נאכט, איבער דעם ענגן אז מען זאל אין די נאכט דורכגיין תורה נביאים וכתובים די ערשטע און די לעצטע פסוק, מוהרא"ש האט דאס גענוצט אלס משל פון וואס מען קען זען אז פל המוסיף גורע. מען האט צוגעלייגט נאך זאכן צו זאגן אין די נאכט, אז מען זאל האבן מיט וואס אנצופולן די נאכט. מען האט צוגעלייגט צו זאגן די ערשטע דריי פסוקים און די לעצטע דריי פסוקים פון יעדע פרשה, אויסער דעם האט מען אויף צוגעלייגט נאך גאר אסאך שטיקלעך וואס האבן עטוואס א שייכות מיט שבועות אדער מיט קבלת התורה, אז דאס זאל מען אויף זאגן, דערנאך איז צוגעקומען צו זאגן די משניות און אזוי ווייטער. און עס שטעלט זיך ארויס אז ווייניג אידן האבן געדולד צו זאגן דעם גאנצן תיקון, און דעריבער זאגן זיי גארנישט. פלעגט מוהרא"ש זאגן אז מען זאל צוריק גיין צו די ארגינעלען תיקון ליל שבועות, און זאגן נאר איין פסוק פון אנהויב פרשה און איין פסוק פון סוף פרשה, און משניות קומט בכלל נישט אריין דא צום תיקון. העכסטנס קען מען זאגן די תרי"ג מצות, אזוי ווי מען גייט מקבל זיין די תורה זאל מען מקיים זיין דעם ונשלמה פרים שפתינו, דורכן זאגן די תרי"ג מצות.

מיט עטליכע יאר צוריק האט איינער פון אנשי שלומינו אפגעדרוקט דעם תיקון ליל שבועות אויף די וועג ווי אזוי מוהרא"ש האט געהאלטן מ'זאל עס זאגן, און ער האט דאס דאן אריבער געברענגט פאר מוהרא"ש, פון וואס ער האט געהאט גאר גרויס הנאה, און דאן האט ער ארויסגעברענגט אז דאס איז זיין זאך צו מאכן דאס אידשקייט דאס גרינגסטע און פראקטישסטע וואס מעגליך.

איינער האט אמאל אנגעפרעגט אין א בריוו צו מוהרא"ש איבער וואו עס געפונט זיך דער טייך סמבטיון און די הרי חושף. מוהרא"ש האט אים צוריק געשריבן א בריוו מיט עטליכע מראי מקומות איבער דעם ענגן, און עטליכע שיטות איבער וואו זיי געפונען זיך. מוהרא"ש האט אבער צוגעענדיגט שרייבנדיג אז זיין זאך איז נאר צו טון לעובדא ולמעשה, "דו פלאנסט דען צו פארן יעצט צו די הרי חושף?" - האט אים מוהרא"ש געפרעגט. ענדערש גיי ארויס פון די הרי חושף אין וואס דו געפונסט זיך יעצט, אז דו ביזט פארנומען צו פרעגן זאכן וואס זענען בכלל נישט נוגע אינעם פראקטישן לעבן. ענדערש הויב אן לערנען די ספרים פון רבי'ן און פאלג זיינע עצות, וועסטו וויסן אזוי זיך אויפצוגיין אין פראקטישן לעבן טאג טעגליך.

מען קען נישט קויפן שכל

"שלום בית" - איז געווען איינס פון די הויפט יסודות ביים רבי'ן און ביי מוהרא"ש. א איד קען נישט זיין אן ערליכער איד, און בכלל נישט זיין קיין נארמאלער מענטש, אויב האט ער נישט קיין שלום בית. מוהרא"ש פלעגט גאר אסאך רעדן פון דעם ביי די שיעורים, און אויף האט ער אסאך געשריבן איבער דעם, ווי אזוי א מענטש קען האבן א גליקליך לעבן דורך דעם וואס ער האט די ריכטיגע שכל און ער זעט אז עס זאל זיין שלום בית ביי אים אין שטוב.

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז צו האבן שלום בית דארף מען פשוט נוצן דעם שכל. ווען א מענטש האט שכל ווייסט ער אז עס לוינט זיך נישט אייביג אויסצופירן, עס לוינט נישט צו זיין אייביג גערעכט. "זיי קלוג און נישט גערעכט!" - פלעגט מוהרא"ש אייביג זאגן. א מענטש דארף קענען נאכגעבן און זען צו געבן פאר זיין ווייב אויפמערקזאמקייט, און נישט ווארטן אז זי זאל אים געבן.

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז דער פראבלעם איז אז מען קען נישט געבן קיין שכל פאר א מענטש, ווען איינער וואלט געקענט עפענען א פאבריק וואס פראדוצירט און פארקויפט שכל... וואלט יענער געווארן דער רייכסטער מענטש איבער די וועלט אין איין נאכט... די איינציגסטע וועג ווי אזוי א מענטש קען יא באקומען שכל איז נאר דורך'ן בעטן אסאך דעם אייבערשטן. "שכל איז די ראשי תיבות פון "שפכו פ'מים ל'בף", א מענטש דארף זיך אויסוויינען און בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל האבן די ריכטיגע שכל און וויסן ווי אזוי זיך אויפצוגיין אין לעבן ביי סיי וועלכער מצב.

אין די זומער, ווען די ישיבה פלעגט וויילן אין קעמפ "מחנה תפארת התורה", פלעגט מוהרא"ש יעדעס יאר קומען באזוכן די בחורים. געוויסע יארן איז מוהרא"ש געקומען אויף א שבת, און טייל יארן בלויז אינמיטן די וואך אויף צו רעדן צו די בחורים. איין יאר ווען מוהרא"ש איז געקומען אין קעמפ אום חמשה עשר באב, האט מוהרא"ש צוגעזאגט פאר די בחורים אז די אלע בחורים וואס וועלן זיך אנשטרענגען צו ענדיגן מסכת תענית יעדן טאג, פערציג מאל ביז ראש השנה, וועלן זיי זיכער חתנים ווערן. די בחורים האבן זיך צוגעכאפט דערצו און טאקע מקיים געווען וואס מוהרא"ש האט געזאגט, און כאטש וואס אינמיטן די פערציג טעג איז אנגעקומען דער שווערער האריקעין "איירין", וואס האט אנגעברענגט שווערע פארפלייצונגען אז מען האט געמוזט פארלאזן דעם קעמפ פאר א טאג צוויי צוליב די סכנה, פון דעסט וועגן האבן די בחורים מצליח געווען צו ענדיגן יעדן טאג גאנץ מסכת תענית, און זיי זענען זענען טאקע אלע

חתנים געווארן ב"ה און חתונה געהאט און אויפגעשטעלט שיינע אידישע שטיבער לשם ולתפארת. אין יענע תקופה האט א אינגערמאן אנגעפרעגט פון מוהרא"ש אויב דאס לערנען פערציג מאל מסכת תענית העלפט אויף פאר שלום בית, אזוי ווי עס העלפט פאר די בחורים צו טרעפן א שידוך. מוהרא"ש האט אויף דעם געענטפערט: "גיין. א אינגערמאן וואס וויל שלום בית, דארף זיין א ותרן אין שטוב..."

וואשן די הענט און די פיס

אויסער דעם פלעגט מוהרא"ש אנוועקגעבן גאר אסאך צייט פאר מענטשן זיי צו העלפן און ארויסהעלפן מיט זייערע שלום בית פראבלעמען. מוהרא"ש פלעגט זאגן אז אהרן הכהן, וועלכער פלעגט מאכן שלום בית, האט געדארפט אפואשן קודם זיינע הענט און פיס ביים פיר. דאס מיינט אז איינער וואס מאכט שלום בית דארפן זיינע הענט זיין ריין נישט צו נעמען קיין געלט פארן העלפן א צווייטן שלום בית. און אויך דארף מען וואשן די פיס, נישט צו שווינען קיין טירקא, אפילו מען דארף דערפאר אסאך גיין און קומען מיט די פיס, זאל מען אלעס אנוועק געבן אויף צו העלפן א צווייטן איד. און דעריבער איז מוהרא"ש זייער ברוגז געווען אויף די שלום בית מאכערס וועלכע נעמען געלט. מוהרא"ש פלעגט זאגן אז איינער וואס נעמט געלט האט דאך נישט קיין שום אינטערעסע צו מאכן שלום בית, אדרבה, ווי לענגער ער ציט אויס די סעסיעס, אלץ מער געלט וועט ער דאך מאכן...

און מוהרא"ש אליין איז געווען א געוואלדיגער ביישפיל פאר דעם. ווען עס האט זיך געהאנדלט איבער א שלום בית פראבלעם, האט ער אנוועקגעלייגט אלע זיינע זאכן אין די זייט, און ער האט זיך אינגאנצן אריינגעלייגט צו העלפן צוריק שטעלן די פאר-פאלק אויפן גלייכן וועג. און אויף דעם וועג האט ער אפגעראטעוועט די שלום בית ביי טויזנטער אידישע שטיבער.

א אינגערמאן דערציילט אז אלס בחור איז ער אמאל איינגעשטאנען אויף שבת ביי מוהרא"ש אין יבנאל. אינמיטן די סעודה פון שבת אינדערפרי, האט אריינגעקלאפט צו מוהרא"ש א פאר-פאלק וואס האבן געהאט שלום בית פראבלעמען. מוהרא"ש האט געזאגט פאר די אנוועזנדע אז זיי זאלן ווייטער ממשיך זיין אליין צו ענדיגן די סעודה. מוהרא"ש האט גלייך געבענטשט, און איז געגאנגען ארויסהעלפן די פאר-פאלק, וואס דאס האט זיך געצויגן ביז ווען מען האט שוין געדארפט גיין צו מנחה און שלש סעודות.

א צייט צו לערנען און א צייט צו שלאפן

דער אינגערמאן דערציילט אויף אז יענעם פרייטאג צו נאכט'ס נאך די סעודה, האט אים מוהרא"ש געזאגט אז ער זאל זיך גיין לייגן שלאפן. דער בחור האט געזאגט פאר מוהרא"ש אז ער וויל נאך פלייבן אויף אביסל צו קענען ענדיגן לערנען זיינע שיעורים. מוהרא"ש האט אים אבער אנגעשריגן אז ער זאל שוין אריינגיין אין בעט, ווייל אויב נישט וועט ער אים נישט אויפוועקן מארגן אינדערפרי צום דאווענען.

כאטש וואס מוהרא"ש האט גאר אסאך גערעדט פון לימוד התורה, עס טאר נישט דורכגיין ביי א איד א טאג אן לערנען, האט אבער מוהרא"ש שטענדיג געזאגט אז א מענטש דארף האבן א נארמאלן סדר אין לעבן. ס'איז דא א צייט צו דאווענען און א צייט צו לערנען. ס'איז דא א צייט צו עסן, א צייט צו ארבעטן און א צייט צו שלאפן. יעדע זאך האט זיך זיין באשטימטע צייט און מען קען נישט אויסמישן די סדרים. אויב א מענטש וועט אויפזיין שפעט בינאכט, וועט ער נאכדעם נישט קענען פונקצאנירן געהעריג דעם קומענדיגן טאג. נו, וואס האט ער אויפגעטון דערמיט?

וויססט אנטאפן מיין האנט? לערן אשר בנחל!

מיר האבן פארלוירן מוהרא"ש, דאס איז א ביטערע אבידה וואס האט נישט קיין שאץ. מוהרא"ש האט אונז אבער איבערגעלאזט זיינע ספרים און זיינע למודים מיט וואס מיר זאלן זיך ווייטער שטארקן און אנגיין, מיר זאלן זיך ווייטער האלטן מיט דעם, מיר זאלן זיך ווייטער פירן אין די וועגן וואס ער האט אונז געלערנט, און דאן וועט זיין אזוי ווי ער לעבט נאך, אזוי ווי דער רבי זאגט אז די פנים, שכל און די נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיינע ספרים, אויב לערנט מען די ספרים און מען פרובירט מקיים צו זיין וואס דארט שטייט, דאן איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז נאך דא צווישן אונז.

אינמיטל ביים טאנצן נאך קידוש לבנה, איז געווען דארט איינער וואס האט זיך אריינגעשטופט און ער האט דוקא געוואלט אנכאפן מוהרא"ש'ס הענט ביים טאנצן. האט מוהרא"ש געזאגט פאר יענעם: "אויב ווילסטו אנכאפן מיין הענט, זאלסטו לערנען מיין ספר אשר בנחל". מוהרא"ש האט דער עיקר געוואלט אז מען זאל לערנען זיינע ספרים, וואס זענען מעורר און מחזק א מענטש אז מען זאל זיין נאנט צום אייבערשטן. און דאס האבן מיר נאכאלץ ברוך ה', מוהרא"ש האט אונז איבערגעלאזט א געוואלדיגע ירושה, וואס דאס זענען זיינע הייליגע ספרים.

לאמיר זיך שטארקן אינאיינעם און ווייטער ממשיך זיין צו לערנען זיינע הייליגע ספרים, צו פאלגן זיינע הייליגע עצות, און צו גיין אין זיינע הייליגע וועגן. און דאן וועט אונז זיין גוט ברוחניות ורגשיות, מיר וועלן האבן א גליקליך לעבן סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

גליון היכל הקודש

מוהרא"ש האט געזאגט אמאל אז ער פלעגט זען ווי אזוי אידן מוטשען זיך צו טרעפן עפעס "א גוט שטיקל" אין א ספר, צו טרעפן עפעס א שטיקל וואס איז גוט מעורר און מחזק דעם מענטש אין עבודת ה'. און דעריבער האט ער אפגעמאכט אז ער וועט שרייבן אזעלכע ספרים וואס וואו מען וועט זיי נאר עפענען, וועט מען שטענדיג טרעפן גלייך אויפן פלאץ "א גוט שטיקל", א שטיקל וואס ברענגט דעם מענטש נענטער צום אייבערשטן און שטארקט אים ווייטער אנצוגיין טראץ אלע שוועריקייטן.

כאטש וואס מוהרא"ש האט געשריבן מערערע ספרים אין פילע מקצועות התורה, האט ער עס אבער נישט געוואלט דרוקן בחייו. ער האט נאר געוואלט דרוקן די ספרים וועלכע זענען מחזק און מעורר אידן צום אייבערשטן. מוהרא"ש האט גענומען די עצות און למודים פון הייליגן רבי'ן און פון רבי נתן, און עס אראפגעשריבן אויף אזא לייכטע און גרינגע וועג אז יעדער מענטש אן אויסנאם זאל עס קענען פארשטיין און מקיים זיין.

ווען עס האט אנגעהויבן צו ערשיינען דער "גליון היכל הקודש", אין וואס עס ווערט אראפגעשריבן די למודים פון מוהרא"ש אויף א לייכטע אידיש אז יעדער מענטש זאל עס קענען פארשטיין. האט מוהרא"ש געהאט א געוואלדיגע הנאה דערפון. ווי מער מען האט אראפגעברענגט די למודים אז עס זאל זיין געשריבן אויף נאך א לייכטערן אופן, אלס בעסער איז דאס. ווייל דער עיקר ציל איז דאך אז די דיבורים זאלן רעדן צו יעדן איינציגן מענטש, אז יעדער איד זאל וויסן אז ער קען אויך מצליח זיין אין לעבן און ווערן נאנט צום אייבערשטן.

מוהרא"ש פלעגט יעדע וואך דורכליינען דעם גליון, און מחזק זיין די ארויסגעבער אז מען זאל ווייטער ממשיך זיין מיט די הייליגע ארבעט. א אינגערמאן דערציילט אז ער האט אמאל געגעסן די סעודה שבת אינדערפרי ביי מוהרא"ש אין יבנאל. עס איז דאן געווען פרשת בשלח וואס איז אויסגעקומען פאר חמשה עשר בשבט, און אינמיטן די סעודה האט מוהרא"ש ארויסגענומען דעם גליון היכל הקודש און עס געליינט. מוהרא"ש האט דאן געליינט דעם שטיקל פון "חמשה עשר בשבט", וואס דאס איז איבערגעשריבן אויף אידיש פונעם קונטרס "ט"ו בשבט". מוהרא"ש האט זייער הנאה געהאט פון דעם ארטיקל און דאס זייער אויסגעלויבט, זאגנדיג: "דאס איז נאך שענער פון די לשון הקודש". ווייל ווי מער מען שרייבט אראפ די ווערטער אויף א וועג אז נאך אידן זאלן עס קענען פארשטיין, וועט דאס מקרב זיין נאך פילע אידן צום אייבערשטן.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה יצחק פאפנהיים הי"ו חוגתו תחי'

מנהל פון מוסדותינו הקדושים בארץ הקודש

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

דער געטרייער מנהל איז דער רוקן-ביין פון די ברסלב'ע מוסדות אין ארץ ישראל, ער איז גאר שטארק איבערגעגעבן פאר די ישיבה, תלמודי תורה און בית פייגא סקול'ס, זיך אפגעבנדיג מיט יעדן קינד באזונדער אז ער מצליח זיין אויפ'ן שענסטן און בעסטן אופן. דער אייבערשטער זאל העלפן אז די גרויסע זכותים זאלן אים ביישטיין צו זען פיל אידיש נחת פון די קינד און פון אלע קינדער געזונטערהייט.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שלמה יואל שניצלער הי"ו קרית יואל

צו די שמחה פון זיין חתונה למזל טוב עב"ג

בת מו"ה יצחק משה רייך הי"ו מאנסי

מו"ה יואל פארקאש הי"ו קרית יואל

צו די שמחה פון זיין זון חתן נפתלי הערש הי"ו למזל טוב עב"ג

בת מו"ה אהרן וועבערמאן הי"ו קרית ברסלב

מו"ה מרדכי לעווינזאן הי"ו ירושלים

צו די שמחה פון זיין זון חתן דוד שמעון הי"ו למזל טוב עב"ג

חתן ישראל וואלערשטיין הי"ו ירושלים

וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג

מו"ה יעקב דוב כהן הי"ו קרית יואל

צו די שמחה בר מצוה למזל טוב פון זיין זון

הבחור חיים זאנוויל נ"ו

מו"ה יהושע אליעזר גליק הי"ו וויליאמסבורג

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה דוב קליין הי"ו יבנאל

צו די געבורט פון א צוויילינג מיידלעך למזל טוב

מו"ה יעקב דוב כהן הי"ו קרית יואל

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה נחמן יאקאבאוויטש הי"ו צפת

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה משה אהרן שפילמאן הי"ו וויליאמסבורג

צו די אפשערן פון זיין זון למזל טוב

מו"ה לייב אפפעל הי"ו קרית ברסלב

צו די אפשערן פון זיין זון אליעזר שלמה נ"ו למזל טוב

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

חתונה ביים ראש ישיבה שליט"א פארגעקומען אין

בית המדרש אויף א באשיידענע פארנעם

א הערליכע פרייליכע אבער פשוטע חתונה איז פארגעקומען אין ישיבה נעכטן זונטאג בא, פון חתן שמעון נרו יאיר א זון פונעם ראש ישיבה שליט"א, וואס איז געגאנגען אונטער די חופה מיט די טאכטער פונעם מנהל המוסדות הרב אברהם משה שטראסער שליט"א.

דער ראש ישיבה האט אינטערגעפירט אינטער די חופה זיין פערטע קינד בשעה טובה ומצלחה, און דער מנהל שליט"א האט אינטערגעפירט דעם דריטן קינד קע"ה ביידע האבן חתונה געמאכט די קינדער ביז אהער אין בית המדרש. דאס איז געווען די פיר און זעכציגסטע חתונה אין ישיבה ווי עס ווערט געפראוועט פאר אומזיסט, עס קאסט נישט פאר די מחותנים קיין איין דאלער.

עס איז געווען גאר שיין מיטצוהאלטן די שמחה וויאזוי עס ווערט געפירט אויף א פשוטע אופן, אן קיין אויספענדן געלט אין מיסט פאר אפאר שעה פון די חתונה. ווי דער ראש ישיבה האט זיך אויסגעדריקט, ווען ער וואלט ווען געבעטן די תלמידים זאלן אים צושטעלן לעמפעלעך מיט פידלעך פאר די חתונה וואלטן זיי עס גערן צוגעשטעלט, און מען וואלט נאך אפילו געזאגט אז דאס איז הפצה... אבער דער ראש ישיבה איז ווייטער געגאנגען מיטן מהלך אז די חתונה דארף ווערן געפראוועט אין בית המדרש אזוי ווי אלע חתונות וואס אנשי שלומינו פראווען אין בית המדרש.

די חתונה ביים ראש ישיבה ברענגט ארויס א פרישע אויפואכונג ביי אנשי שלומינו נישט צו ספענדן געלט (וואס מען האט נישט) פאר א חתונה אדער סיי וועלכע שמחה, בפרט פאר די נאכט פון די חתונה וואס פליעט דורך אין געציילטע שעות, ווי מען זאגט אינעם פיוט ונתנה תוקף "כצל עובר וכענן כלה, וכרוח נושבת וכאבק פורח, וכחלום יעיה". און דערנאך שרייט מען אויס "ואתה הוא מלך קל חי וקים", די גאנצע מעכטיגע חתונה פליעט דורך ווי אן אויגן בליק און נאר דער אייבערשטער בלייבט אויף אייביג, דאס איז וואס מען טוט דא חזר'ן אז די אמונה איז די עיקר פון אלעס, און נישט כבוד (המדומה) און געלט.

די שמחה געווען גאר פרייליך און געשמאק, עס איז טאקע געווען צושטיפט וויבאלד עס איז געפראוועט געווארן אין בית המדרש, און נישט אין א גרויסע שיינע רבישע זאל וואס וואלט זיך רואיגעהייט אנגעפילט, אבער אזוי ווי דער ראש ישיבה זאגט שטענדיג אז די חתונה איז בסך הכל אפאר שעה און דערנאך גייט יעדער אהיים צו זיין שטוב און דארט קען ער זיך רואיגעהייט אויסציען און זיצן באקוועם אויף וועלכע וועג ער וויל, און עסן וועלכע סארט עסן עסן שמעקט אים.

אויך איז די חתונה געווען א גרויסע הפצה, ווי דער ראש ישיבה האט זיך אויסגעדרוקט ביים פאריגע חתונה פון זיין טאכטער תחי': ווען עס איז דא א חתונה קומען אלע צו גיין, קרובים וואס וואלטן נישט געגאנגען צו א קרובים חתונה; דאך אין ברסלב, אין היכל הקודש, אין ישיבה - ווילן זיי זען; איז דאס א שטארקע הפצה.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז פון די שמחה זאל נשפע ווערן שפע פאר אלע תלמידים און פאר אלע אידישע קינדער איבער די גאנצע וועלט, און אלע אידישע קינדער זאלן אנהייבן רעדן צום אייבערשטן אזוי ווי דער רבי האט געוואלט.

קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערעט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

משמח זיין א חתן

וואס איז די מצווה פריילעך צו מאכן א חתן? אפשר דארף ער אונז פריילעך מאכן? הערט א שיינע שיעור פון די שבע ברכות מוצאי שבת.

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 1, 10, 1, 62

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com